Dr. Szilágyi Jenő élete a szellemi és fizikai sport között oszlott meg. Birkózóként sokszoros bajnok volt, míg ügyvédként a szellemi birkózást űzte, hiszen jogi vitákban próbálgatta lelke izmait. Mint birkózó a fizikumával aratta sikereit. Kora ifjúságától kezdve szerelmese volt a sportnak. Dolgozott a sport minden ágában. Ritka testi ereje párosulva testi ügyességével, a birkózás terén szerezte meg számára a babért, bár igen sokat produkált az atlétikában is.

Dr. Szilágyi Jenő

1887-ben született. Középiskoláit Nyíregyházán végezte, majd jogot hallgatott Debrecenben és Eperjesen. 1913-ban doktorált Kolozsvárott, míg ügyvédi vizsgát 1914-ben tett Marosvásárhelyen, s azután megnyitotta irodáját Nyíregyházán. Mint jelölt Dr. Zinner és Dr. Mandel ügyvédek irodáiban dolgozott. 1911-ben a császári és királyi 65. közös gyalogezrednél szolgált; sport eredményei is leginkább erre az időre estek. Különösen mint főiskolai hallgató halmozott győzelmet győzelemre.

Könnyű atlétikában is kitűnt és az érmek tömegeit nyerte. Mint úszó nemcsak sporteredményeket ért el, hanem több fuldokló kimentésével is kitüntette magát. A birkózás terén elért eredményei előtt, szinte megilletődéssel kell megállni. 1910-ben Debrecenben Észak-Magyarország bajnoka lett. Még ugyanebben az évben Kolozsvárott aratott diadalt, mint Erdély bajnoka. 1913-ban Debrecenben az összes magyar főiskolák bajnokságát verekedte ki. 1914-ben Ungváron Észak-Magyarország bajnokságát újra megnyerte. Közben azonban folytatta szellemi tanulmányait is. Párhuzamos szellemi és fizikai sportéletével élő bizonyságát adta az **„Ép testben ép lélek”** mottónak.

1914-ben az első világháború katonának hívta. Bevonult korábbi csapattestéhez, majd alig fél évvel a háború kitörése után orosz hadifogságba került. A háború idején természetesen, mint minden sportág, a birkózás is szünetelt, de a krasznojarszki hadifogságban Szilágyi két országos hírű birkózóval is összekerült: Tobajdi Kálmánnal és Vajda Andorral, s a három lelkes sportoló a fogság nyomorúságaiban is talált módot arra, hogy kedvelt sportjuk kultiválására egy egyesületet alakítsanak, s a tudásukat tökéletesítsék. Szilágyi a fogságából 1918 tavaszán szökött haza és szolgált még az év őszéig. Több kitüntetéssel a mellén, mint tartalékos zászlós vált meg a katonaságtól.
Leszerelése után ügyvédi irodáját újból megnyitotta és visszatért régi szerelméhez a sporthoz is. Bár még mindig aktívan sportolt, már oktatóként is kitűnt a háború utáni években. Tanítványai még külföldön is hírt és dicsőséget szereztek. A vidék valamennyi birkózója közül egyedül **Dr. Szilágyi Jenőt** fogadták el aktív bírónak, s ennek alapján mérkőzésvezetőként sok mérkőzést irányított. Sok tanítványa közül különösen kitűnt Benkő András, aki olimpikon is volt; Kiss Kálmán, aki sokszoros kerületi bajnok lett; Szuhács András, aki katonai bajnoki címet szerzett.
1924-ben, a centenáriumi ünnepek alatt, Szilágyi egy tanítványával klasszikus iskolabirkózással gyönyörködtette az érdeklődőket, és mint legjobb versenybírót katonai sportérem-plakettel tüntette ki a Miskolci Vegyes Dandár Parancsnokság.
A budapesti Magyar Birkózó Szövetségnek hosszú éveken át volt tanácstagja, és ugyanennek a szervezetnek első osztályú bírója volt. Később a Szabolcsvármegyei Leventeoktatók nehéz atlétikai előadójaként is dolgozott. A Nyíregyházi Vasutas Sport Club (NyVSC) birkózó szakosztályának elnöke volt, s ugyanezen tisztet töltötte be hosszú éveken át a Nyíregyházi Torna és Vívó Egyletnél (NyTVE), illetve a Nyíregyházi Kereskedők és Iparosok Sport Egyesületénél (NyKISE-nél) is.

írta: Holmár Zoltán